

Jörgen Hjerdt. Befriad. Weyler förlag.

Till det allra mest smärtsamma med en depression hör förlusten av mening och viljan att leva. Det kan göra depressionen till ett livshotande tillstånd med suicid, självmordstankar och försök som följd. Det innebär att även närstående löper risk att dras in i känslor av skuld och meningslöshet. Matti jobbar som journalist och är trettioåttio år gammal. Han bor med fru och två barn i förskoleåldern på Söder i Stockholm. Mattis pappa tog sitt liv då han själv var tretton år, pappan var då i samma ålder som Matti är nu. Senare gjorde hans bror samma sak. Det har lämnat honom med frågor och tvivel om den egna rätten att leva. I Jörgen Hjerdts debutroman "Befriad" möter vi Matti en höstdag då han bestämt sig. Han lämnar Stockholm och far till familjens stuga i Värmland. Där, omgiven av barndomens artefakter och minnesbilder av pappan, tänker han ta sitt eget liv. Men redan från början går något fel. Oväntat lyser det i stugan då han kommer fram och utanför tomten kraschar han bilen. Under några dagar vistas han där ständigt på gränsen till ett självmordsförsök, undersöker saker, erinrar sig och möter till slut sin pappa som en hallucination eller ett näst intill fysiskt påträngande minne. Ständigt är det något som kommer emellan honom själv och beslutet att inte längre leva. Viljan att leva manifesterar sig som avbrott, uppskov och oväntade slumpar. Kanske blir denna helvetesvandring början till något nytt. En befrielse.

Jörgen Hjerdt gör en stark debut med en roman som kliver rakt in i en människas inre strid då allt ställs på sin spets. Befriad från moralism och sentimentalitet skildrar han depressionen ur ett inifrånperspektiv som jag sällan läst den tidigare. Ett drama som innesluter fyra generationer och med en angelägen fråga hur man frigör sig från ett tungt arv.

Jakob Carlander